

AJUDANT A VIURE

La debilitat de la Creu i la força de Déu

«Viure no és tan sols existir sinó existir i crear, saber gojar i sofrir i no viure sense somiar. Descansar és començar a morir». (Gregorio Marañón)

En començar el camí cap a una nova Pasqua (això és la Quaresma) m'he tornat a fer la pregunta: si l'experiència de cada dia demostra que l'ésser humà no s'associa mai, per més que ho dissimuli, ¿per què viure bevent en «cisternes esquerdades» (Jer 2,13) quan estem assedegats d'infiní? (Ps 42,1-6).

Avui hi ha massa actituds depressives entre cristians, com les d'aquells deixebles d'Emaús (Lc 24) que «marxaven» tristos i perduts, profundament desil·lusionats després de compartir el projecte de Jesús (deien: «Nosaltres esperàvem...» v. 21). Hi ha massa gent vacil·lant a la que haurem d'alimentar amb la Paraula salvadora, ocasional o sistemàticament, i els cansaments dels quals haurem de sostenir amb experiències «eucarístiques» perquè torni a «abrusar-se el seu cor».

Els deixebles d'Emaús.
(Michelangelo Merisi da Caravaggio)

Per a bastants dels nostres batejats, les experiències viscudes en altre temps i que els havien arribat a il·lusionar són ja capítol tancat: «estem de tornada de tot allò», diuen). Han viscut frustracions doloroses i ara caminen potser entre la inèrcia i el conformisme...

Als d'Emaús és la creu la que els va trencar la perspectiva. Ells esperaven una intervenció clamorosa des de dalt, segons la idea que s'havien fet del Messies, però no va passar res d'això. (I és que haurem de repetir moltes vegades que l'Evangeli no sempre contesta a les nostres preguntes, més bé ens les canvia i les ajusta a allò que deuen ser.) Contra tots els «mil·lenarismes», presumptes aparicions o recerca de proves aclaparants, no s'ha d'esperar res més diferent al succeït amb Jesús.

És conegut com sant Pau es presenta anunciant Jesucrist «crucificat» i dient que és en la debilitat de la creu on es manifesta tota la força de l'Esperit de Déu. És un fet incontestable que en la seva mateixa experiència personal ell ha passat, de ser un perseguidor i emprar la violència contra els cristians, a fer de Jesucrist crucificat la raó fonamental de la seva vida i el motiu de la seva predicació.

Aquelles comunitats cristianes a les quals Pau dirigia les seves cartes coneixen i creuen que Jesucrist ha ressuscitat i és viu, però ell vol recordar-los (com ho fa també a nosaltres ara) que el Ressuscitat és sempre Aquell que ha estat crucificat. En «l'escàndol» i la «bogeria» de la Creu, allà on sembla que no hi ha més que dolor i desfeta, diu ell que es manifesta tota la força de l'Amor de Déu perquè la Creu de Jesús expressa el lliurament per amor en un context aparent de debilitat. Déu acostuma a servir-se d'allò que a nosaltres ens sembla dèbil però que, en el fons, és màxima expressió de la gratuïtat de l'amor.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

► Són dos seminaristes del nostre bisbat de Lleida. Han acabat ja els estudis eclesiàstics. El Sr. bisbe Mons. Joan Piris, ha comunicat al Consell de Govern que pensa ordenar-los de diaques el dia 31 de maig, diumenge, festa de la Pentecosta, a la Catedral de Lleida. La celebració serà a les 5 de la tarda.

Santiago Mataix Gabaldón, nasqué a València. Va acabar l'any passat els estudis de Teologia i està fent ara un curs de Pastoral a la Facultat de Teologia de Catalunya. Està vinculat pastoralment a la parròquia de Santa Maria Magdalena, de Lleida.

Lucas Francisco Evung Edjang és oriünd de Guinea Equatorial. Allí féu els estudis eclesiàstics. I està ara acabant la llicenciatura en Teologia Moral a la Facultat de Teologia de Catalunya. Pastoralment està vinculat a la parròquia de la Mare de Déu del Carme, de Lleida.

Amics de l'IREL

El proper dia 1 d'abril, dimecres, a les 6.30 de la tarda, ens aplegarem els Amics de l'IREL per tal de compartir una estona algunes reflexions que ens farà Mn. Ramon Prat, director del centre, amb motiu del seu nou Quadern 21 «L'IREL, un espai creient d'humanització», en el que ens parla dels divuit anys que ell porta enfront d'aquest institut.

També parlarem d'altres inquietuds i ofertes espirituals que hem

trobat i viscut al llarg d'aquests anys.

Els Amics de l'IREL és una associació en la qual hi ha antics alumnes de l'institut, persones que el volen sostenir, perquè creuen en la seva tasca eclesial. Tothom pot ésser Amic de l'IREL. No dubteu en trucar-nos (972 281 538, a partir de les 5 de la tarda) i de participar a aquesta trobada.

Us esperem a l'IREL el dia 1 d'abril!

Cesca Agustí
Responsable

Pelegrinatge a Roma

El bisbat de Lleida organitza un pelegrinatge a Roma per la canonització del pare Coll i Juana Jugan, presidit pel Sr. bisbe Joan Piris. Es proposen dos modalitats:

En avió: del 9 al 12 d'octubre 2009. Preu per persona: 790 €, inclou taxes d'aeroport, avió, règim de pensió completa, hotel de 4*, trasllats en autocar. No inclou el cost de visites a monuments, museus, guies locals i begudes especials. Termini de les inscripcions el 25 d'abril. Suplement per habitació individual: 125 €.

En autocar: del 5 al 13 d'octubre. Preu per persona: 1.125 €. Suplement per habitació individual: 290 €. El preu inclou: autocar, vaixell i pensió completa en hotels de 3* i 4*. No inclou el cost de la visita a monuments, museus, guies locals i begudes especials. Termini d'inscripció: 15 d'agost.

Per tota informació i inscripcions: Bisbat: 973 268 628. Montse Ges: 973 237 162.

Direcció tècnica: Viatges Kariba: 973 7700 223.

Nomenament

► El propassat 11 de març, el Sr. bisbe Joan Piris ha nomenat Mn. Joan Jové Camí, fill de Seròs, director del Secretariat per al diaconat permanent de la diòcesi de Lleida. El Sr. Bisbe l'encarrega també compartir amb ell un especial i fratern acompanyament dels mossens de pocs anys de ministeri. Mn. Joan Jové Camí és rector de la parròquia lleidatana de Sant Salvador, a Pardinyes.

DIUMENGE V DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

▶ Salm responsorial (50)

R. Déu meu creu en mi un cor ben pur.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreça a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprenqué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 31,31-34)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No como la alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto: ellos quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor—. Sino que así será la alianza que haré con ellos, después de aquellos días —oráculo del Señor—: Meteré mi ley en su pecho, la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios, y ellos serán mi pueblo.

Y no tendrá que enseñar uno a su prójimo, el otro a su hermano, diciendo: «Reconoce al Señor.» Porque todos me conocerán, desde el pequeño al grande —oráculo del Señor—, cuando perdone sus crímenes y no recuerde sus pecados.»

▶ Salmo responsorial (50)

R. Oh Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso: / enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

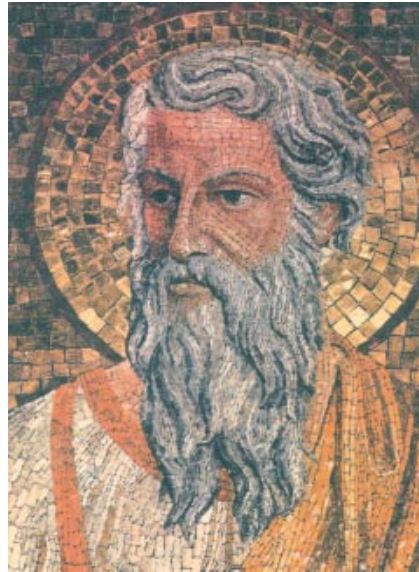
▶ Lectura de la carta a los hebreos (He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, cuando en su angustia fue escuchado. Él, a pesar de ser Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se ha convertido para todos los que le obedecen en autor de salvación eterna.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; éstos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, quisiéramos ver a Jesús.» Felipe fue a decirselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decirselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. Os aseguro que si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo premiará.

Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré?: Padre, líbrame de esta hora. Pero si por esto he venido, para esta hora. Padre, glorifica tu nombre.» Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo.» La gente que estaba allí y lo oyó decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el Príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra atraeré a todos hacia mí.» Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

Sant Pau.
Mosaic de Sant Pau Extramurs (Roma)

COMENTARI

L'alliberament de la trampa de l'egolatria

Aquests darrers temps es parla molt de la necessitat de l'autoestima. Tanmateix, sovint confonem l'amor a la vida que portem dins, condició de possibilitat per estimar els altres i al Déu de la vida, amb l'egolatria o adoració cega de l'autoimatge i dels propis capricis. Aquesta confusió deteriora la relació amb els altres, bloqueja el projecte de Déu i acaba, fins i tot, per deteriorar la mateixa autoestima.

L'evangeli d'avui ens dona la clau de l'autoestima quan, amb senzillesa, proclama: «qui vulgui salvar la seva vida la perdrà... el qui la perdi per

l'evangeli, la trobarà». L'egolatria acaba podrint-se per falta d'aire fresc. En canvi, viure en el Crist, ens porta a morir «com el gra de blat que cau a terra», però d'aquesta unió amb Déu, brolla la vida en plenitud.

La promesa, feta de part de Déu pel profeta Jeremies, de «posar la seva llei al nostre cor», es fa realitat concreta en l'experiència de la vida nova, edificada en les benaurances. L'ego ens tanca dins d'una presó i ens ofega. L'amor, en canvi, allibera i dona aire fresc a la vida. Tots en sortim ben parats, perquè, aquesta manera de viure, fa bé als altres

però encara resulta molt més positiva per a nosaltres mateixos. A més a més, obre un camí planer vers la tendresa de Déu i, com a conseqüència, ens ajuda a assolir el sentit de la vida.

Per això, quan hem conegut l'evangeli i ens hem emmirallat en ell, mai més podem restar indiferents al Crist. I és que continua essent veritat que Jesús de Natzalet, enlairat a la creu, segueix atraient tothom qui el mira des del dolor del món... La mort de Jesús és el moment més diví de la història.

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 / Sl 22 / Jn 8,1-11. ■ **dimarts**: Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30. ■ **dimecres**: Dn 3,14-20.91-92.95 / Dn 3,52-56 / Jn 8,31-42 ■ **dijous**: Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59. ■ **divendres**: Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42. ■ **dissabte**: Ez 37,21-28 / Jr 31,10-13 / Jn 11,45-56. ■ **diumenge** vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.): Processó: Mc 11,1-10 (o bé: Jn 12,12-16). Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47.

SÍNODE SOBRE LA PARAULA DE DÉU

La Bíblia i el poble jueu

Quan s'acosta ja la Setmana Santa és oportú recordar el que el Sínode 2008 va dir sobre el poble jueu: «Pels camins del món la Paraula divina genera en nosaltres, els cristians, un trobament intens amb el poble jueu, al qual estem íntimament units a través del reconeixement comú i de l'amor per les Escripures de l'Antic Testament i perquè d'Israel, "com a home, ha sortit el Crist" (Rm 9,5)» (Missatge, 14).

L'Antic Testament il·lumina el misteri de Déu i el misteri de l'home, tenen tresors de reflexió i moral i «tracen el llarg itinerari de la història de la salvació fins al seu ple acompliment i il·lustren amb vigor l'encarnació de la Paraula divina en les vicissituds humanes». En una paraula, aju-

da a comprendre el Crist, que va venir a donar compliment a la Llei i als Profetes (Mt 5,17). Per això s'afirma que «la comprensió jueva de la Bíblia pot ajudar a l'entesa i a l'estudi de les Escripures pels cristians» (Prop. 52).

De fet, per primera vegada en la història dels 22 sínodes episcopals celebrats fins al present, assistí a aquest del 2008, entre els «delegats fraterns», un observador jueu, el gran rabí de Haifa (Israel) Shear-Yashuv Cohen, que el 6 d'octubre va parlar a l'assemblea sobre la Bíblia en la religió jueva, remarcant d'una manera molt emotiva el lloc central que aquesta té en la litúrgia i en la vida de la comunitat jueva.

Dr. Salvador Pié-Ninot

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Europa i el cristianisme

El nostre món europeu és laic i pluralista, però té una relació particular amb el cristianisme, que no és només una arrel històrica, sinó també la vivència de milions d'europeus. En el debat sobre la Constitució europea, vaig manifestar la meua convicció que no havíem de tenir por de recordar el cristianisme. No es va entendre que, per a Europa, era l'hora del *ressourcement*, és a dir, de retrobar les pròpies fonts.

Afirmar això no neix de la voluntat de confessionalitzar-la, sinó de la constatació que hi ha buits i de la recerca d'orientació profunda. Com pot parlar al cor dels europeus una Europa que no recorda? D'altra banda, la referència al cristianisme hauria parlat en profunditat a Europa.

Hem de tenir la valentia de situar els debats sobre la identitat en un marc menys marcat pel tradicional provincialisme nacional amb els seus prejudicis. Olivier Clément, un europeu capaç de sintonitzar profundament amb la cultura occidental i la sensibilitat oriental, ha escrit que hi ha un objectiu fonamental: «Convocar l'espiritualitat en el cor de la cultura europea».

La gran tradició religiosa europea recorda la dimensió espiritual de l'home, la vida del qual també és un misteri. Aquest sentit del misteri, a través del qual el creient assoleix Déu, no limita gens la llibertat, sinó que més aviat afirma la profunditat de la vida humana, tal com escrivia en plena Segona Guerra Mundial el gran teòleg Henri de Lubac.

En la història europea s'ha concebut sovint la llibertat com a emancipació del món de la fe. Però el cristianisme europeu també és història de llibertat. Només hem de pensar, parlant del segle xx, en el Vaticà II i en la història dels moviments cristians que van ajudar a consolidar la democràcia a diversos països europeus.

Andrea Riccardi

(*Convivire*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

29. ✚ Diumenge V de Quaresma. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. Dilluns. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. Dimarts. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. Dimecres. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. Dijous. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent.

3. Divendres. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.

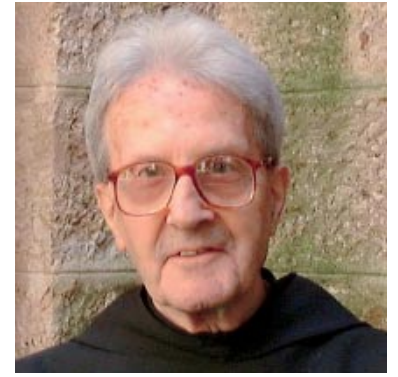
4. Dissabte. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

INTENCIONS DEL SANT PARE (abril)

General: Perquè el Senyor beneeixi el treball dels agricultors amb collites abundants, sensibilitzi les nacions riques enfront del drama de la fam en el món.

Missionera: Perquè els cristians que treballen als territoris on són més tràgiques les condicions dels pobres, dels febles i dels nens, siguin signe d'esperança amb el seu intrèpid testimoni de l'Evangeli de solidaritat i d'amor.

ENTREVISTA

► GREGORI ESTRADA

Pregàries de la litúrgia

El P. Gregori Estrada, OSB, és un estudiós de la música. Ha contribuït a refermar el prestigi musical de la comunitat benedictina de Montserrat i, a través de la docència i de les composicions, ha mantingut i impulsat la tradició participativa de l'assemblea dels fidels en els cants de les celebracions al temple. Organista, director, musicòleg, compositor i docent, és l'artífex de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, instaurades a Montserrat l'any 1970, que s'han organitzat ininterrompudament amb l'objectiu de facilitar a l'assemblea la participació en melodies de textos litúrgics. Fruit del treball del P. Gregori neix el llibre *Pregàries de la Litúrgia cantades en cànon*, editat per la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC).

Per què són tan importants els cànons?

L'any 1970, en fer les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, vaig fer alguns cànons per facilitar la pràctica musical als participants de les Trobades. Els anys següents, després de moltes proves, en vaig compondre més. Executats en esglésies grans i amb una assemblea disposada a participar en el cant de la litúrgia, els resultats han estat bons.

Fer una pregària cantant sembla que t'arriba més. Per què és important pregar cantant?

No tothom ho pot dir. La pregària, conversa confiada amb Déu i contemplació de la seva grandesa i bondat, hi ha qui pot fer-la intel·lectualment i amb el cor, però no amb el cant. L'ús del cant en la pregària pot arribar més endins per a aquells qui per temperament o per formació humana poden fruit de la bellesa musical. La pregària cantada, en solitari o en grup, és més penetrant que el res sense cant. El cant afegeix un augment d'intimitat a la dicció del text litúrgic que ja té un contingut de pregària.

L'any vinent es compleixen 40 anys de les Trobades, que fan un bon servei a corals, grups de parròquia, fidels...

Aquestes Trobades van dirigits als animadors del cant en la litúrgia. Són populars, no acadèmiques. Volen ser un estímul per als qui, en participar-hi, veuen que són cridats a animar els cants a les parròquies o a altres comunitats i després, si ho creuen possible, veuen que també són cridats a fer, en institucions adequades, estudis musicals o pastorals més aprofundits. Sortosament s'han pogut escollir directors i ponents especialitzats tant en la direcció com en la pastoral.

Òscar Bardají i Martín

EL HIMNO AL AMOR

«Goza con la verdad»

«No se alegra de la injusticia, sino que goza con la verdad» (1Co 13, 6). El amor no experimenta ninguna alegría con la injusticia

que sufre el otro. El amor no puede hacer nada injusto. En el amor no tienen cabida la intriga ni el *mobbing* en ninguna de sus formas. El amor hace lo que es correcto. Es justo con el otro. Lo trata rectamente.

Por otro lado, el amor no se alegra nunca del mal ajeno. No goza si el otro sufre una desgracia, o si es herido y tratado injustamente. El amor desea que todos sean tratados con justicia, que puedan vivir rectamente. Tiene sensibilidad para aquello que hace bien al otro. Y tiene una fina antena para captar lo injusto, para percibir las acusaciones e inculpaciones injustas y para descubrir los comportamientos injustos.

El amor goza con la verdad. El concepto griego de verdad, *aletheia*, significa que se retira el velo que cubre la realidad. En el lenguaje de Martin Heidegger, *verdad* significa *desocultamiento del ser*. Lo verdadero sale a la luz. La realidad no es falseada a través de mis proyecciones, de mis lentes oscuras o de color de rosa con las que lo observo todo. El amor es una fuente de conocimiento. Me permite ver las cosas tal como son en su esencia. Y se alegra de lo que es.

Amor y verdad están unidos en su misma esencia. Sólo si amo al otro, puedo descubrir su verdad. El amor auténtico goza con la verdad. Sólo el amor me capacita para decir al otro la verdad. La mirada amorosa no valora ni juzga. Deja que la realidad sea como es. La verdad consiste en que la verdad aparece tal como es. Sólo el amor es capaz de reconocer la auténtica verdad.

Anselm Grün

(*El Himno al amor de San Pablo*, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

AGENDA

Dilluns 30 de març.—A les 11.00 h i a l'Acadèmia Mariana, el Sr. Bisbe es troba amb els delegats de pastoral d'immigrants de Catalunya.

Dilluns 30 de març.—A les 7.30 h de la tarda, a la parròquia Santa Maria Magdalena, classe de Bíblia amb Mn. Jaume Pedrós.

Dimarts 31 de març.—A les 8 del vespre, conferència de Begonya Palau, professora de Nou Testament, sobre «Experiència mística i configuració de la comunitat eclesial», a la parròquia Santa Teresina.

Divendres 3 d'abril.—A les 8.00 h del vespre estudi de l'evangeli per africans a la Mariana, amb Mn. Daniel Turmo.

Dia 3 d'abril.—A la parròquia del Pilar, de les 6.00 a les 7.00 h del vespre, actes propis de l'apostolat de la Divina Apostolat.

Dissabte dia 4 d'abril.—De les 11 del vespre a les 3 de la matinada, Vigília d'Adoració Nocturna a la parròquia Sant Llorenç.

Dia 4 d'abril.—De les 10.30 a les 12.45 h, seminari sobre Espiritualitat del Carmel, al santuari de Santa Teresina.

Dia 4 d'abril.—A les 9.30 h del vespre, sopar de germanor de l'Associació de la Sagrada Família i Sant Cristòfol de Pardinyes. (Cal contactar la junta),

Diumenge de Rams.—5 d'abril: A les 12.00 h a la catedral, benedicció i Eucaristia de Rams amb el Sr. bisbe Joan Piris.

Del 4 al 7 d'abril.—Exercicis espiritual al col·legi Claver. Cal inscriure's a la Delegació de Joventut.

II Pelegrinatge a Terra Santa.—Tindrà lloc del 6 al 13 de juliol, organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes i presidit pel Sr. bisbe Joan Piris. Coordina el pelegrinatge Mn. Vicenç Alfonso, consiliari de l'Agrupació. Informació i inscripcions al telèfon 678 952 833.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Confirmacions

És una altra de les activitats constants d'un bisbe a la seva diòcesi. I així ho ha estat també per a Mons. Joan Piris al Bisbat de Lleida. Ocasió de trobada amb nois i noies d'edats entre 12 i 18 anys.

En els sis mesos que Mons. Joan Piris porta com a Bisbe a Lleida ha conferit el Sagrament de la Confirmació a joves d'Alcarràs, el Pont de Suert, Seròs, Alfarràs, i a Lleida, a joves de la parròquia de Sant Ignasi, del Col·legi Episcopal, de Maristes Montserrat, de la parròquia de Butsènit, de Sant Isidre (Secà), del Santíssim Salvador (Pardinyes).

Una magnífica oportunitat perquè el Bisbe pugui sembrar bona llavor de l'Evangeli en el cor dels joves, que, encara que de vegades no ho sembli, estan ben disposats a acollir-la i fer-la fructificar. Aquesta és missió de l'Esperit Sant, que els nois i noies reben en el sagrament de la Confirmació.

CECO: una realidad de la Iglesia

La razón principal por la que se fundó CECO es la ayuda a la integración plena del ciego y el discapacitado visual en la Iglesia. Durante varios años esta asociación se ha ido expandiendo por diferentes diócesis del territorio nacional, habiendo en la actualidad grupos formados en las diócesis de Zaragoza, Bilbao, Barcelona, Alicante, Valencia, Madrid, Jaén y Sevilla, e intentando formar grupos y con contactos en otras muchas diócesis.

En noviembre del 2008 la Conferencia Episcopal Española elevó a CECO a asociación de carácter nacional, lo cual además de alegrar a los componentes actuales nos implica grandes retos, como intentar expandirnos por todas las diócesis del territorio español.

CECO no es una asociación dentro de la Iglesia, sino que es por sí misma Iglesia. El lema de CECO es: ORACIÓN, FORMACIÓN Y SERVICIO.

Por ello quisiéramos contactar con aquellas personas ciegas y deficientes visuales y personas videntes que quisieran formar parte de este proyecto evangélico dentro de nuestra Iglesia.

<http://www.egrupos.net/grupo/ceco>

Si te interesa participar y colaborar en nuestro proyecto evangélico puedes contactar con:

- Luis García Martínez de Aguirre, teléfono: 976 222 143, dirección electrónica: cecolr@teleline.es
- Ignacio Segura Madico, teléfono: 953 224 039, dirección electrónica: imadico@telefonica.net

36è Festival de la Cançó Resposta

El cap de setmana del 14 i 15 de març s'ha celebrat al Col·legi Maristes Montserrat de Lleida el 36è Festival de la Cançó Resposta. Durant 36 anys s'han cantat damunt l'escenari diferents peces creades expressament al voltant d'un lema. Enguany, el lema que ha convocat aquesta mostra de cançó solidària, ha estat «Un món per compartir». En xifres han pujat a l'escenari més de dos-cents cantaires que han interpretat un total de 30 temes, seguits i recolzats per un miler de persones de públic.

Cal destacar, a més, que l'import íntegre de les entrades del Festival es destina al projecte que l'ONG SED (Solidaritat, Educació i Desenvolupament) desenvolupa aquest any a la població tanzanesa de Masonga. Concretament es tracta de la instal·lació de molins de vent que permetin bombejar l'aigua des del llac Victòria fins al capdamunt de la població per permetre la irrigació dels camps de conreu. Joves lleidatans participaran a l'estiu d'un camp de treball per iniciar i acompanyar aquest projecte.

La Cançó Resposta parteix de l'activitat pastoral del col·legi i juntament amb la creativitat musical i de lletra, el treball d'equip, l'escenificació... esdevé una oportunitat interessant per educar l'esperit crític, la denúncia social, el compromís envers els més necessitats, l'esperança que podem fer quelcom per millorar l'entorn. El Festival, doncs, és una plataforma excel·lent per fer pedagogia de la solidaritat i, evangèlicament, una oportunitat per estar atents als signes dels temps i musicar la construcció del Regne de Déu, aquí i ara.

EL SETRILL

Valors que no prescriuen

Hem viscut uns anys d'abundància, de benestar. Encara que no per a tot-hom. S'ha anat configurant, conscientment o inconscientment un tipus de persona que, al tenir-ho tot o gairebé tot, no ha sabut posar límits a res. Els seus desigs s'han inflat tant, que hom pensa tenir dret a tot i de manera immediata. Molts valors han quedat amagats, ocultats. Una mica

com si els valors importants haguessin prescrit.

Avui, l'anomenada crisi és un crit: «ep, pobre, que els valors no prescriuen!». I és veritat. Ara ens toca anar a l'amagatall per descolgar i apropiari-nos novament aquells valors que hem deixat un xic de costat. Però encara ens en recordem, valors com: no viure en la mentida de l'ostentació, d'allò que no és útil ni ne-

cessari, en la mentida que tot és fàcil, tot és igual, tot es pot fer; la solidaritat, la misericòrdia, el sentit del perdó i reconciliació, la senzillesa... i altres que tots vosaltres coneixeu. Aquests no prescriuen mai.

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida